РЕШЕНИЕ

№

Бургас,

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административният съд - Бургас - I-ви състав, в съдебно заседание на четвърти септември две хиляди двадесет и четвърта година в състав:

При секретар ДЕСИСЛАВА ФОТЕВА като разгледа докладваното от съдия НАСЯ ЯПАДЖИЕВА административно дело № / 2024 г., за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от АПК, във вр. с чл.118 от КСО. Образувано е по постъпила жалба подадена от В. А. М. от [населено място] чрез адв. С. С. против Решение № 1040-02-74/27.05.2024г. изд. от директора на ТП на НОИ Бургас с което е потвърдено разпореждане [номер]-00-5656-3/12.04.2024г. на ръководителя на осигуряването за безработица в ТП на НОИ Бургас. В жалбата сочи, че обжалваното Решение № 1040-02-74/27.05.2024г. изд. от директора на ТП на НОИ Бургас с което е потвърдено разпореждане [номер]-00-5656-3/12.04.2024г. на ръководителя на осигуряването за безработица в ТП на НОИ Бургас с което на жалбоподателя е на основание чл. 54ж, ал.1 във връзка с чл. 11, § 3, буква "а" и чл. 65, § 2 от Регламент (ЕО) 883/2004 е е отказано отпускане на парично обезщетение за безработица по чл. 54а от КСО е неправилно и незаконосъобразно, поради противоречие със закона, в нарушение на материалния закон и по специално на чл. 35 АПК, като са нарушени и основните принципи регламентирани в чл.7, чл.8, чл.12 и чл.13 от АПК. Сочи, че от съществено значение се явява определянето на две понятия - компетентна държава- членка и държава-членка по пребиваване, като легалната дефиниция на понятието "пребиваване" се съдържа в чл. 1, §3, б. "й" от цитирания Регламент и под понятието „държава-членка от Е. по постоянно пребиваване“ следва да се разбира държавата, в която работникът, макар и зает в друга държава членка от Е., продължава да живее и където обичайно се намират центърът на неговите интереси, а в оспореният административен акт липсват конкретни мотиви и конкретна преценка на административните органи на Р. България и ФР Германия за определяне на центъра на жизнените интереси, държавата на пребиваването и държавата на престоя, като при определяне на пребиваването на М. съобразно критериите изложени в чл. 11, §1 от Регламент (ЕО) № 987/2009, не е извършена цялостна оценка на

пребиваването от компетентни служби в Р. България и ФР Германия относно релевантните факти и обстоятелства. Моли решението на директора на ТП на НОИ Бургас, и потвърденото с него разпореждане да бъдат отменени, поради допуснато от административния орган нарушение на материалния закон и неговата цели преписката, на основание чл. 173, ал. 2 от АПК да се върне на длъжностното лице за ново произнасяне по същество при съобразяване на дадените от съда указания по тълкуване и прилагане на материалния закон. В съдебно заседание жалбоподателят лично и с пълномощник поддържа подадената жалба, ангажира допълнителни доказателства. Претендира направените разноски.

В случая, при безспорното наличие на завършен период на заетост, с прекратен трудов договор в съответната – държава членка на Е. и намерение за пребиваване в Република България на български гражданин, с център на жизнените интереси в родината му, то заявлението на жалбоподателя за отпускане на обезщетение за безработица следва да бъде разгледано от националната институция.

С оглед на изложеното жалбата на В. М. е основателна, като обжалваното решение и оставеното с него в сила разпореждане следва да бъдат отменени, а преписката да бъде върната на длъжностното лице по чл.54ж от КСО за предприемане на действията, съобразно мотивите в настоящото решение.

С оглед изхода на спора и направеното от процесуалния представител на жалбоподателя искане за присъждане на разноски по приложен списък и фактура за заплащане на сумата [рег. номер] договор за правна помощ и съдействие, ответникът следва да бъде осъден да заплати сумата [рег. номер]. направени разноски. Направеното възражение за прекомерност е неоснователно, доколкото възнаграждението е съобразено с фактическата и правна сложност на делото.

Н. основание чл.119, ал.1, във връзка с чл.117, ал.1, т.2, б.“б“ от КСО, настоящото решение е окончателно и не подлежи на обжалване.

Мотивиран от изложеното и на основание чл.172, ал.2 от АПК, А. съд Бургас

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № 1040-02-74/27.05.2024г. изд. от директора на ТП на НОИ Бургас с което е потвърдено разпореждане [номер]-00-5656-3/12.04.2024г. на ръководителя на осигуряването за безработица в ТП на НОИ Бургас

ВРЪЩА преписката на Териториално поделение [населено място] на Националния осигурителен институт за разглеждане на заявление вх. № 021-00-5656 /01.12.2023г., подадено от В. А. М., [ЕГН], с адрес [населено място], к-с Меден рудник бл. 126, вх3, ет.2, ап.24, за отпускане на обезщетение за безработица, съобразно мотивите на съдебното решение.

ОСЪЖДА НОИ да заплати на В. А. М., [ЕГН] сумата [рег. номер]. / хиляда двеста и десет лева/ направени разноски по делото.

Решението не подлежи на обжалване съгласно чл.119 вр. с чл.117, ал.1,т.2 б 4б“ от КСО